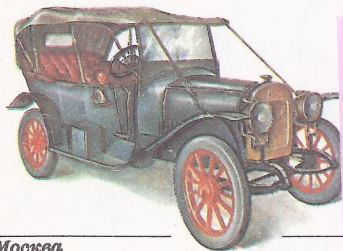

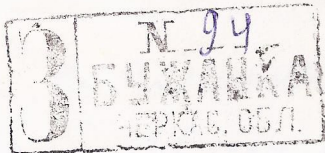

ПО ЗАЛАМ
ПОЛИТЕХНИЧЕСКОГО
МУЗЕЯ

Автомобиль „Руссо-Балт“. 1911 г.

Москва

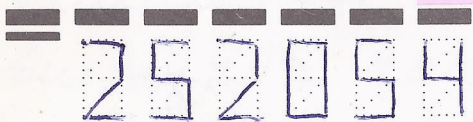
166/272

Куда Київ-54
вул. Зкалова, 52,
кв. 38.

Кому Маняку В. А.

Индекс предприятия связи и адрес отправителя
258666

Черкаська обл.
Лисянський р-н,
с. Бужанка.
Славгородський П. М.

Пишите индекс предприятия связи места назначения

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

Внимание!
Образец написания цифр индекса:

© Министерство связи СССР, 1988
13.05.88. 88179. Цена 6 к. Рисунок художника В. Сергеева

Изготовлено на Рязской ф-ке Гознака

156

Шановні Володимир Антонович і Ліда Борисівна!

Надсилаю вам для книги-меморіалу „33-й: голод” список прізвищ тих сталинських яничарів, які в моєму селі Мабянка одбирали в людей хліб до зернини і всі інші продукти харчування, свідомо прирікаючи своїх односельчан на голодну смерть. Осв вони:

Полярush Мирін Гнатович;

Дідик Федір (прізвисько Веньгїр);

Дідик Зоши Федорович (прізвисько Розум), 1906р. народж.

Дідик Забрило (прізвисько Шешелей);

2. Машир Микола Арсенювич
(прізвисько Сотка), завгосп;

Білокінь Василь Гаврилович
(прізвисько Вирішальний), голо-
ва сільради.

Як тільки заходить розмо-
ва про голод 1933-го року, мої
односельцати мабляни обов'яз-
ково згадують недобримі слова
цих страшних людей.

— Що вони тут виробля-
ти! Білокінь! Василь Білокінь
в 33-му році був головою сіль-
ради в Мабляни. Його ро-
дичі допомагали йому тво-
рити голодовку.

Мирін одбирав зерно в лю-
дей, але й сам здох на

скотському інвентарі.

3

Штрикав залізною палицею в стелю чи не пощипеться зерно.

Доки одбирали хліб у людей, доки й самі їли людський хліб. А коли одбирають не було вже того, то й самі подохли. І всі оці грабіжники померли ще не старими.”

(Розповіла Романенко (Кученко) Тараска Григорівна 27.5.34р. жителька села Маб'янка, 1907 року народження.)

Л. Славгородський.

Черкаська обл. Лисянський район, с. Бужанка.

13.3.89р.

Дано деякі пояснення.

4

Коли вже і Мирік Поларуш оточав з голоду, він пішов у райком просити допомоги. Тшов через скотський ізвітник, там уявив і вмер.

Василя Білокона прозвали Вирішальним тому що він у своїх виступах часто повторював: третій вирішальний рік.

Жителька села Мабанка, Мулака (Неципоренко) Фрошма Савівна, 1931 року народження розповіла мені що в 33 році в колосці з-тієї неї забрали вузлик зерна.

Складаний Петро Милофанович, 1928 року народження, теж житель села Мабанка розповів мені що і в них в хаті в 33 році в колосці з-тієї дитини забрали вузлик зерна.